

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

Wekelijks foyerblaadje nr18 2021

Zondag 2 mei

Vierde zondag na Pasen

Epistel : H. Jacobus 1, 17 – 21 **Evangelie** : Johannes 16, 5 - 14

“Geef, o Heer, dat te midden van al het onbestendige in de wereld, onze harten alleen daar vertoeven waar de ware vreugde gevonden wordt (*gebed*). Daarom zien wij nu reeds uit naar het Pinksterfeest. Want de H. Geest zal onze sterkte zijn in deze wereld (*evangelie*). Christus zelf zal ons van al onze ondeugden zuiveren en voor alle gevaren behoeden (*slotgebed*).

Uit: Dagmissaal

Meimaand- Mariamaand – Mariale dogma’s

De maand mei, mooie lentemaand met bloemen die overal ontluiken, wordt toegewezen aan Maria. De verering uit zich in het versieren van het Mariabeeld thuis, de Mariabeelden aan de gevels van de huizen, langs landwegen en ook de veldkapelletjes. Men trekt op bedevaart in de buurt of verder weg. Want we houden van Maria, onze moeder, bij Haar voelen we ons beschermd.

Er zijn vijf Maria-antifonen Het oudste ervan was al bekend in de 3de eeuw, het “*Sub tuum praesidium*”- “onder uw bescherming”. De vroegste versie werd gevonden in een koptisch-orthodoxe liturgie voor Kerstmis, ongeveer 250 na Chr. De tekst ervan is in het Grieks. De eerste christelijke tekst waarin Maria wordt aangeduid als ‘Moeder van God’ dateert uit de 4de eeuw. “*Onder uw bescherming vluchten wij, heilige Moeder van God. Versmaad onze gebeden niet in onze nood, maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorievolle en gezegende maagd.*”

In de mariale geschiedenis kan men 6 perioden onderscheiden.

1. Het Nieuwe Testament - 50 – 90

De heilige Paulus noemt Maria terloops bij naam : “ God zond zijn Zoon, geboren uit een vrouw”. – Galaten 4,4

De evangelist Marcus spreekt één keer over de moeder van Jezus: “Wie zijn mijn moeder en wie zijn mijn broeders? – Mc 3, 33. En hij noemt haar bij naam: “Is dat niet de timmerman, de zoon van Maria?” – Mc 6,3

De evangelisten Matteus en Lucas belichten in de kindsheid evangeliën de rol van Maria met betrekking tot de menswording van de Zoon van God.- Hdst. 1 - 2

De evangelist Johannes opent een perspectief op haar taak bij de verlossing -Joh. 2, 1 – 12 en 19, 25 – 27. In de Apocalyps, hdst 12, verschijnt een vrouw als teken aan de hemel.

2. Tot aan het Concilie van Efese – 90 – 431

Van het jaar 90 tot 190 is het rustig. Maria wordt de maagdelijke moeder van Jezus genoemd. De vroeg-christelijke apologete Justinus (100 – 165) en de kerkvader Ireneus (140 – 202) maken een vergelijking tussen Maria en Eva. Waar Eva ‘nee’ zei tegen God, zei Maria ‘ja’, waarmee zij Eva’s ongehoorzaamheid rechtzette en aldus de ‘nieuwe Eva’ werd, dit in de vroege Kerk waar weinig Maria-verering was..

Vanaf het jaar 190 rijzen er twijfels o.a. bij de heilige Tertulianus die de maagdelijkheid van Maria ontkent. En ook bij de heilige Nestorius, patriarch van Constantinopel tussen 428 en 438 wringt de titel ‘Theodokos’, Moeder van God. Het nestorianisme (leer van Nestorius) is een doctrine in het Oosterse christendom. Het stelt dat Christus bestaat als twee personen: de mens Jezus én de heilige Zoon van God (of Logos / Woord), dat in tegenstelling tot de leer van de twee naturen (ware God en ware Mens) van een heilige persoon. Deze leer over Christus werd door de patriarch Cyrillus van Alexandrië (380-444) bestreden. Toen beiden beroep deden op paus Celestinus I steunde de paus patriarch Cyrillus. In het jaar 431 werd het nestorianisme’ veroordeeld tijdens het Concilie van Efeze en het conflict hierover leidde tot het Nestoriaans Schisma, waardoor een afscheiding van de Kerk volgde, met name van de Syrische Kerk van Antiochië die bekend werd als de Kerk van het Oosten.

3. Vanaf Efese – 431 - 1050

De bevestiging komt dat Christus in slechts één Persoon volkomen God en volkomen mens is: er staan in Christus geen twee personen naast elkaar. De godheid en de mensheid zijn in één persoon verenigd: de persoon van het Woord, Zoon van God. Daarom komt de Heilige Maagd Maria de titel ‘Moeder van God’ toe; zij is de Moeder van Jezus de God-Mens (Theotokos) en niet alleen de Moeder van de “mens”Jezus.

Vanaf het Concilie van Efese waarop Maria als Moeder van God wordt geproclameerd, krijgt Maria een plaats in de liturgie. Er ontstaan Mariafeesten. Hierin gaat het Oosten voorop; het Westen volgt langzaam...met een anticlimax in de 10de eeuw.

4. Tot en met het Concilie van Trente -1050 – 1563

De ontwikkeling in het Westen in de 12de eeuw leidt tot een grotere aandacht voor de persoon van Maria. Haar onbevleete ontvangenis is nog een omstreden punt. In de 15de eeuw ligt de theologische ontwikkeling stil, maar de volksdevotie groeit. Er komen Mariale bedevaarten, wonderen, de religieuze kunst rond Maria. Niet meer alleen de majestueuze romaanse madonna's van voor de 13de eeuw, maar grazieuze, glimlachende madonna's. Ook de Piëta's doen hun intrede. Maar de reformatie tekent zich af en de situatie komt terug zoals ze was op het Concilie van Efese in 431.

5. Tot en met de 18de eeuw – 1563 – 1800

De jaren rond de eeuw wisseling 16de-17de eeuw, brengen een heropleving van de Mariaverering. Niet langer een verdediging tegenover de protestanten, maar een bijna explosieve ontlading van Maria-devotie met nieuwe glorievolle titels voor de heilige Maagd. Maar... Haar Onbevleete Ontvangenis blijft omstreden.

6. Vanaf de 19de eeuw – 1800

De heropleving van de Mariale devotie wordt ingezet door de verschijning van Maria aan Cathérine Labouré (1806 – 1876). Zij kreeg in het jaar 1830 van Maria de opdracht een medaille te laten slaan : het werd de 'wonderbare' medaille met de tekst: “ *O Maria, zonder zonden ontvangen, bid voor ons die onze toevlucht tot U nemen.*”.

In 1854 kondigt paus Pius IX het dogma aan van de Onbevleete Ontvangenis, wat de heilige Maagd Maria zelf in 1858 te Lourdes komt bevestigen aan Bernadette die met moeite deze boodschap van Maria kan overbrengen aan haar pastoor.

In het begin van de 20ste eeuw ontstaat er een beweging voor wetenschappelijke Mariologie. Deze leidt tot de dogma verklaring in 1950 door paus Pius XII van de ook lichamelijke ten hemel opneming van de heilige Maagd Maria. Met de eeuwfeest herdenkingen van 1854

en 1858, beleven de christenen in de helft van de XXste eeuw , onder het pontificaat van paus Pius XII, een hoogtepunt in de Maria-verering. Zo werden door de Kerk, doorheen de eeuwen, vier dogma's over Maria opgenomen in de geloofsleer, in de Traditie.

Daar waar de volksdevotie een vijfde dogma geproclameerd wil zien, hebben bijna alle voorgaande pausen en goede theologen hier bezwaar tegen geuit:

Er is maar één verlosser, Jezus, Zoon van Maria. Maria heeft in het leven van Jezus een rol vervuld door Hem in de wereld te brengen. Maar, daarom staat Maria niet op hetzelfde niveau als Jezus, de Godmens.

Men zegt van Maria, en terecht, dat Zij de passie in haar hart beleefd heeft. Ja, zoals een moeder die haar kind ziet sterven. Zij lijdt, maar sterft niet met het kind; Maria sterft niet met Jezus.

Het uitroepen van een dogma “ Maria, mede verlosseres”, werd nooit aanvaard in de theologie. Ook niet door de heilige Augustinus of de heilige Thomas van Aquino. En de traditionelen stonden en staan zonder twijfel achter deze theologen.

Een vergelijking op werelds niveau kan verduidelijken: wanneer een man opklimt naar een hoge functie deelt de vrouw hierin mee, omdat zij hem zeker aangemoedigd en gesteund heeft... maar zij deelt niet met hem dezelfde functie.

Dus, ook hier houden echte gelovigen zich aan wat de heilige Kerk zegt. Zij geloven in de vier afgekondigde dogma's: Maria, Moeder van God; Maria Maagd; Maria Onbevleete Ontvangenis; en Maria Ten Hemelopneming met ziel én lichaam.

Vele bronnen waaronder Wikipedia en tijdschrift Maria

Verantwoordelijke opsteller en uitgever C.C.

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• *Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat*

• *T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be*

W: www.foymartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin